

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 3.1

แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ (X)

1. ปัจจัยด้านบุคคล
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 ระดับการศึกษา
 - 1.4 ระดับตำแหน่ง
 - 1.5 ระยะเวลาในการทำงาน

2. ปัจจัยด้านงาน
 - 2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ
 - 2.2 ทักษะเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ
 - 2.3 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ

ตัวแปรตาม (Y)

- ความตระหนักของพนักงานที่มีต่อการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศขององค์กร
- พฤติกรรมเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ

3.2 ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ระดับ 4-10 สังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานกลาง ซึ่งตั้งอยู่ที่เลขที่ 200 ถนนงามวงศ์วาน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 2,555 คน

3.3 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างของประชากรที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยทำการคำนวณหาขนาดของตัวอย่างทั้งหมด 2,555 คนด้วยวิธีการหา ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมของ Taro Yamane ซึ่งกำหนดขนาดโดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n คือ จำนวนตัวอย่างหรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N คือ จำนวนทั้งหมดหรือขนาดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา
 e คือ ความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดได้ (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 0.05)
 เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ผลดังนี้

$$n = \frac{2,555}{1 + 2,555(0.05)^2}$$

$$n = \frac{204400}{591}$$

$$n = 345.85$$

$$n = 346 \text{ ตัวอย่าง}$$

3.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้นำมาสรุปเป็นตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

1. ปัจจัยด้านบุคคล

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 ระดับการศึกษา
- 1.4 ระดับตำแหน่ง
- 1.5 ระยะเวลาในการทำงาน

2. ปัจจัยด้านงาน

- 2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศ
- 2.2 ทักษะคติเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศ
- 2.3 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ

1. ความตระหนักของพนักงานที่มีต่อการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
2. พฤติกรรมเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศ

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจาก ทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ รวมถึงผลงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยตั้งคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ ต้องการศึกษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยให้กากบาทที่ เครื่องหมายตามข้อความที่กำหนด ซึ่งประกอบด้วยคำถามเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับ ตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายรักษาความปลอดภัยทางด้าน ทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของพนักงานที่มีต่อการรักษาความปลอดภัยทางด้าน ทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำงานที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางด้าน ทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สิน สารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ส่วนที่ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับความตระหนักต่อการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สิน สารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

3.6 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ กำหนดการทดสอบตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอ คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และทำการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อตลอดจนภาษาที่ใช้ (Wording) ว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการ วิจัยครั้งนี้หรือไม่ และนำมาแก้ไขเพื่อดำเนินการในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับ

พนักงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำผลคะแนนที่ได้มาวัดหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^n S_i^2}{S_t^2} \right)$$

โดย α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3.7 การให้คะแนนตัวแปร

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยใช้คำถามแบบเลือกตอบและเติมคำ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศ ผู้วิจัยใช้คำถามแบบ Rating Scale เพื่อเก็บข้อมูล

การแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศได้กำหนดค่าคะแนนออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

ระดับความรู้ความเข้าใจ		คะแนน
เข้าใจ	เท่ากับ	1
ไม่เข้าใจ	เท่ากับ	0

โดยผู้วิจัยจะทำการรวบรวมคะแนนทั้งหมดมาจัดระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด โดยมีการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{10 - 0}{5} = 2.00$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถแปลความหมายของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศได้ ดังนี้

ระดับคะแนน	0.00 – 2.00	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศน้อยที่สุด
ระดับคะแนน	3.00 – 4.00	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศน้อย
ระดับคะแนน	5.00 – 6.00	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศปานกลาง
ระดับคะแนน	7.00 – 8.00	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศมาก
ระดับคะแนน	9.00 – 10.00	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศมากที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศ ผู้วิจัยใช้คำถามแบบ Rating Scale ตามแบบของ Likert ซึ่งเป็นแบบเลือกคำตอบโดยกำหนดให้ 5 ระดับเพื่อเก็บข้อมูลและข้อความที่จะให้ตอบมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ความคิดเห็น		ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	5	1
เห็นด้วย	เท่ากับ	4	2
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	3	3
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	1	5

โดยผู้วิจัยจะทำการรวบรวมคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด โดยมีการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถแปลความหมายของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ รักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศได้ ดังนี้

ระดับคะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค

ระดับคะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับไม่เห็น ด้วยเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค

ระดับคะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับไม่ แน่ใจเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค

ระดับคะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับเห็น ด้วยเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค

ระดับคะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับเห็น ด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำงานที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางด้าน ทรัพย์สินสารสนเทศ ผู้วิจัยใช้คำถามแบบ Rating Scale ตามแบบของ Likert ซึ่งเป็นแบบเลือก คำตอบโดยกำหนดให้ 5 ระดับเพื่อเก็บข้อมูลและข้อความที่จะให้ตอบและข้อความที่จะให้ตอบมี ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ คือ บ่อย ค่อนข้างบ่อย ปานกลาง นานๆ ครั้ง และไม่เคยเลย โดยกำหนด เกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ความคิดเห็น		ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
บ่อย	เท่ากับ	5	1
ค่อนข้างบ่อย	เท่ากับ	4	2
ปานกลาง	เท่ากับ	3	3
นานๆ ครั้ง	เท่ากับ	2	4
ไม่เคยเลย	เท่ากับ	1	5

โดยผู้วิจัยจะทำการรวบรวมคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด โดยมีการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถแปลความหมายของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศได้ ดังนี้

ระดับคะแนน	1.00 – 1.80	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศอยู่ในระดับน้อยมาก
ระดับคะแนน	1.81 – 2.60	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศอยู่ในระดับน้อย
ระดับคะแนน	2.61 – 3.40	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับคะแนน	3.41 – 4.20	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศอยู่ในระดับมาก
ระดับคะแนน	4.21 – 5.00	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศอยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศ ผู้วิจัยใช้คำถามแบบ Rating Scale ตามแบบของ Likert ซึ่งเป็นแบบเลือกคำตอบโดยกำหนดให้ 4 ระดับเพื่อเก็บข้อมูล และข้อความที่จะให้ตอบคือ บ่อย ค่อนข้างบ่อย นานๆ ครั้ง และไม่เคยเลย โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ความถี่ในการรับรู้		คะแนน
บ่อยมาก	เท่ากับ	5
ค่อนข้างบ่อย	เท่ากับ	4
ปานกลาง	เท่ากับ	3
นานๆ ครั้ง	เท่ากับ	2
ไม่เคยเลย	เท่ากับ	1

โดยผู้วิจัยจะทำการรวบรวมคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด โดยมีการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถแปลความหมายของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศได้ ดังนี้

ระดับคะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในระดับน้อยที่สุด

ระดับคะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในระดับน้อย

ระดับคะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในระดับมาก

ระดับคะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับความตระหนักต่อการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินสารสนเทศ ผู้วิจัยใช้คำถามแบบ Rating Scale ตามแบบของ Likert ซึ่งเป็นแบบเลือกคำตอบโดยกำหนดให้ 5 ระดับเพื่อเก็บข้อมูลและข้อความที่จะให้ตอบมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ความคิดเห็น		ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	5	1
เห็นด้วย	เท่ากับ	4	2
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	3	3
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	1	5

โดยผู้วิจัยจะทำการรวบรวมคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด โดยมีการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถแปลความหมายของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศได้ ดังนี้

ระดับคะแนน	1.00 – 1.80	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักในระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินทางสิทธิของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคน้อยที่สุด
ระดับคะแนน	1.81 – 2.60	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักในระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินทางสิทธิของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคน้อย
ระดับคะแนน	2.61 – 3.40	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักในระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินทางสิทธิของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคปานกลาง
ระดับคะแนน	3.41 – 4.20	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักในระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินทางสิทธิของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมาก
ระดับคะแนน	4.21 – 5.00	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักในระบบการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินทางสิทธิของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมากที่สุด

3.8 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้ข้อมูลปฐมภูมิโดยใช้แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยจะทำการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 346 ฉบับให้อ่านและกรอกข้อมูลและรวบรวมแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้เวลาในการรวบรวมแบบสอบถามประมาณ 4 สัปดาห์

3.9 สมมติฐานการวิจัย

จากการตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนทั้งแนวคิดของผู้วิจัยเองจึงได้ตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสำนักงานกลางที่มีปัจจัยด้านบุคคลอันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันจะมีความตระหนักต่อการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสิทธิที่แตกต่างกัน
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสิทธิของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสำนักงานกลางมีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่อการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสิทธิ

3. ทศนคติเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสำนักในงานกลางมีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่อการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ
4. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสำนักงานกลางมีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่อการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ
5. พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสำนักงานกลางที่มีปัจจัยด้านบุคคลอันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศที่แตกต่างกัน
6. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสำนักงานกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ
7. ทศนคติเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสำนักงานกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ
8. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสำนักงานกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางสารสนเทศ

3.10 การวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม ความตระหนักของพนักงานต่อการป้องกันรักษาทรัพย์สินทางด้านสารสนเทศ กรณีศึกษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสำนักงานกลาง จำนวน 346 ราย และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วน จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ (โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS)

การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าทางสถิติดังนี้

- 3.1 ทดสอบค่าความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่ม ด้วยการใช้ค่าทางสถิติ T-Test
- 3.2 ทดสอบค่าความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ด้วยการใช้ค่าทางสถิติ F-Test
- 3.3 ทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป ด้วยการใช้ค่าทางสถิติ

Multiple Regression